

Царский родъ на Августа. *Тиверий* билъ уменъ, пър- гавъ и доста пестовенъ царь. Той неуморливо надзиралъ чиновници ти да изпълняватъ законъ тъ и да не притѣ- сняватъ народъ тъ. Въ римски ти области на негово врѣме имало миръ и права съдба. Тивериевий браточедъ, Гер- маникъ, съ надвигане то на Германци ти си отмъстилъ за Вара. Нъ въ съштий Римъ оште била силна партия та на голѣмци ти и боляре ти, които искали да заповѣдатъ като напръди, и, като показовали голѣма покорностъ прѣдъ императоръ тъ, тайно работили срещу него. А Тиверий много съгледовалъ и обичалъ да отврѣшта. Казоватъ, той подозрѣлъ и благородний Германика, та го довѣршилъ: народъ тъ много обичалъ Германика, та уйка му го ми- слилъ, че е опасенъ за него, та заповѣдалъ да го отроватъ.

Отъ тая черта на Тивериевий характеръ се възпол- зовалъ неговий недостоенъ любимецъ Сеянъ, префектъ на преториянци ти, и побудилъ въ него такъвъ страхъ отъ съзаклетия, штото Тиверий зель безъ милостъ да истрѣ- бява люде ти, които му се виждали за опасни. Той турилъ въ дѣйствие кървавий законъ *за докачение на величество то*, по който дори и който би проговорилъ непочтително за императоръ тъ наказовалъ се; а прѣдатеље ти штедро се награждавали отъ имотъ тъ на отсѣдений. За това брой тъ на ниски ти шпиони и прѣдатеље твърдѣ много се напло- дило, и между тѣхъ често се случовало да има и люде отъ аристократически фамилии; до толкова била испаднала нравственностъ та въ Римъ. Сеянъ се надѣялъ да прокара самъ за себе си пътъ камъ прѣстоль тъ, и съ тая цѣль увѣрилъ Тиверия, че животъ тъ му въ Римъ не е безо- пасенъ. Императоръ тъ се оттеглилъ на малкий скалистий островъ Капрея (при входъ тъ въ Неополитанский заливъ), и прѣкаралъ тамъ тако-речи всичка та втора половина отъ цароване то си. Намѣрение то на Сеяна излѣзло на бѣло, и той загиналъ; нъ избиване то на аристократити не